

bunden med at bestemme det Tab, som efter Lovforslaget skal lignedes paa Communen, en Banskfelighed, der end yderligere vil blive forhøjet derved, at det i paakommende Tilfælde neppe kan undgaaes at tage med under Beregningen af det Tab, der rammer Skolelæreren, den muligt indbundne Fordeel ved Tilgang af Medlemmer fra andre Menigheder. Hvorledes en saadan ved udensogns Menighedsmedlemmers Tiltrædelse fremkommende Formindfælse i Tabet ved de af Sogneforbindelsen udtraadte Medlemmer skal udfindes og ansættes til en billig Størrelse, det indseer jeg rigtignot ikke. Jeg maa fremdeles tillade mig at bemærke, at, naar der lægges saa særdeles Vægt paa og udtales som Noget, hvori der skulde ligge en Modsigelse, at Sagen paa den ene Side kaldes en Ubetydelighed og dog paa den anden Side tillægges stor Vægt, da har jeg opfattet dette saaledes, at Sagen, betragtet i simpel pecuniær Henseende, maaskee er en Ubetydelighed, men, betragtet i anden Henseende, af stor Betydning, nemlig forsaavidt som den kan bidrage til at sætte Splid og ondt Forhold i Sognecommunerne og ikke blot volde Communebestyrelserne Banskfelighed, men ogsaa foranledige Splid og Uenighed mellem Communebeboerne, hvilket virkelig er af saa stor Betydning, at man ikke bør udsætte sig derfor, hvor det kun gælder om en ringe Pengestørrelse, med Hensyn til hvilken det dog er tvivlsomt, hvorvidt Bestemmelsen om dens Udredelse eller dens Vortfalden virkelig er til Fordeel eller til Tab for dem, hvis Sag man tager sig af.

B. Christensen: Den ærede sidste Taler har lagt overordentlig Vægt paa den Misfornoielse, der skulde være at frygte fra Communernes Side af den Bestemmelse, hvorom her er Tale. Jeg troer nu virkelig, at han deri baade overvurderer Sagens hele Betydning i og for sig, og at han ogsaa i høj Grad gjør Sognebeboerne uret. Det er jo ganske naturligt, at Folk i det Hele taget hellere ville være frie for forøgede Udgifter end overtage dem; men derfor er man sandelig ikke her tillands berettiget til at sige, at Communerne, eller at vore Borgere i det Hele taget hengive sig til

Misfornoielse og Bitterhed over at skulle udrede, hvad der ganske aabenbart tilkommer dem at udrede, forsaavidt det ganske aabenbart tilkommer dem at udrede deres Skolelæreres Løn. Det er en communal Stilling, som allerede af den høitærede Kultusminister er opløst. Jeg troer overhovedet, at man slet ikke skal være saa grumme bange for at gaae ind paa Noget, der ved første Blik maaskee kan fremkalde Noget, der ligner Misfornoielse. Er det nogenlunde vel grundet, kan man trostigt i dette som i mange andre Tilfælde stole paa den sunde Fornuftighed, der, Gud ske Lov, er fremtrædende hos Fleertallet af vore Medborgere, og som nok vil vedblive at gjøre sig gjældende. Det Moment, man her gjør gjældende under Form af den Misnoie, der skulde komme tilstede, hvis Loven gik igennem, saaledes som den nu foreligger, kan derfor for mit Vedkommende slet ikke medføre nogen Betænktheds.

Drejer: Jeg skal ikke strides med den ærede Taler, som sidst satte sig, om, hvem der har Ret med Hensyn til Opfattelsen af det omhandlede Forhold; men jeg skal tillade mig at ytre i Anledning af den, som det forekommer mig, noget belærende Henvendelse, den ærede Landsstingsmand gjorde til mig, at man dog ikke kan eller bør paa nogen Maade aldeles bortvise Hensynet til en Misfornoielse, forsaavidt man selv har den Tro, at, hvis Misfornoielse opstaaer, er den ikke aldeles ugrundet.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, dersom det virkelig skulde være Tilfældet, at den havde nogen Grund, saa maa jeg indrømme, at man maatte tage et betydeligt Hensyn til den; men jeg tilstaaer, at det forekommer mig ikke, at man ved de Bemærkninger, som den ærede Landsstingsmand, der nu satte sig, fremhævede, kan ledes til at sige, at denne Misfornoielse har nogen Grund. At det heller ikke er saa, maa jeg meget bestemt fastholde fra mit Standpunkt; og man tør haabe, at Enhver vil gjøre sig Umage for at bibringe de Medlemmer af Communen, som kunde falde paa at troe, at Grund til Misfornoielse var tilstede, en rigtigere Forestilling i saa Henseende. Naar det først erkjendes, —